

Διαλέξεις στο σπουδαστήριο Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής

(Ακαδ. έτος 2001-2002)

Όπως κάθε χρόνο, το Σπουδαστήριο Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής, προγραμμάτισε για το ακαδ. έτος 2001-2002, τις κάτωθι διαλέξεις, οι οποίες με επιτυχία δόθηκαν στο χώρο του Σπουδαστηρίου.

- Η αρχαία πόλης ως γηγάντιο εργοτάξιο (Μαν. Κορρέζ).
- Οι αντιλήψεις για τα εξωτερικά οχυρώματα κατά το 16ο και 17ο αιώνα και η εφαρμογή τους στον Ελληνικό χώρο (Α. Ποζόπουλος).
- Μονή Αγίου Γεωργίου Μυρόφυλλου Τρικάλων (Σ. Βογιατζής).
- Ο Ερενόστος Εμπράρως ως αρχιτέκτων (Β. Κολώνας).
- Νεώτερα για την αρχαϊκή αρχιτεκτονική της Ακροπόλεως (Κ. Κίσσας).
- Παρατηρήσεις σε βυζαντινά μνημεία της Θράκης και της Βιθυνίας (Στ. Μαμαλούκος).
- Αστική αρχιτεκτονική της Κέρκυρας τον 19ο αι., Τυπολογικά ζητήματα (Αφρ. Μπιρμπύλη).

- Ο Auguste Perret και η Ελλάδα (Π. Τοννικιώτης).
- Οδικό δίκτυο των αρχαίων, τεχνικά προβλήματα και απορίες (Γ. Πίκονιας).
- Πολεοδομικός σχεδιασμός στην αρχαία Αθήνα (Μ. Κορρέζ).
- Ρωμαϊκά υδραγωγεία (Γ. Λάλος).
- Δύο μεσοβιζαντινές εκκλησίες της Θεοτόκου στην Κωνσταντινούπολη (Χ. Μπούρας).
- Ο Κάλφας Στρατής Καρέκος και η λεσβιακή ναοδομία του 19ου αι. (Μ. Τσιτσάκη).
- Ο λίθος στην Χιακή αρχιτεκτονική (Μ. Βουργουνός).
- Το κάθισμα της Παναγίας: ο οκταγωνικός ναός στα Ιεροσόλυμα (Γ. Λάββας).
- Ο Φρειδερίκος Στάουφερτ και η ανασυγρύπτηση της Ελλάδος έως το 1843 (Α. Παλαγεωργίου-Βενετάς).
- Νεώτερα στοιχεία για την αρχιτεκτονική του καθολικού της Μονής

Σινά (Μ. Μυριανθέως-Κουφοπούλου, Π. Κουφόπουλος).

- Σχεδιαστικές απεικονίσεις της σύγχρονης ελληνικής αρχιτεκτονικής (Η. Κωνσταντόπουλος, Β. Πετρίδου).
- Η τυπολογία των Οθωμανικών λουτρών στην Ελλάδα (Ε. Κανετάκη).
- Η μονή του Φωτοδότη στη Νάξο (Μ. Διαμαντοπούλου).
- Αρχαία ελληνικά αποχωρητήρια (Γ. Αντωνίου).
- Ένας μαρμάρινος ναός στα νότια της Ακροπόλεως (Ρ. Χριστοδούλοπούλου).
- Περίστωα στην ύστερη Βυζαντινή περίοδο, 13ος - 14ος αι. (Λ. Χατζητρύφωνας).
- Η Σχολή Ουρσουλινών και το Κάστρον της Νάξου (Ο. Βαρβατασούλας).
- 1900, το τέλος των αρχιτεκτονικού ιστορισμού, οι επιδράσεις στην Ελλάδα (Μ. Μπίρης).

Νεκρολογίες

Μνήμη Ευάγγελου Αναστασάκη

Ο Τομέας Φυσικής του Τμήματος Εφαρμοστή Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών της ΕΜΠ, τίμησε την μνήμη του καθηγητή του, Ευάγγελον Αναστασάκη,

οργανώνοντας Ημερίδα, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Πολυτεχνείου.

Βαθειά η συγάνιση, για έναν κατά κοινή ομολογία, ευγενή Άνθρωπο και καταξιωμένο επιστήμονα, που επί 25

χρόνια βρέθηκε στις επιστημονικές επαλέξεις του κορυφαίου Τεχνολογικού Ιδρύματος, προσφέροντας αδάλειπτα, στην εκπαίδευση και την έρευνα.

Ο Ευάγγελος Αναστασάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο Κρήτης το 1938, όπου τέλειωσε και τις γυμνασιακές του σπουδές. Το 1961 έλαβε το δίπλωμα του Φυσικού από το Πανεπιστήμιο Αθηνών. Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στις Η.Π.Α., στο Πανεπιστήμιο της Pennsylvania, από όπου έλαβε Δίπλωμα Master στη Φυσική (1965) και Διδακτορικό στη Φυσική (1968), με επιβλέποντα τον Καθηγητή Elias Burstein.

Από το 1969 έως το 1976, εργάστηκε ως Visiting Assistant Professor,

Assistant Professor και Associate Professor στο Πανεπιστήμιο Northeastern της Βοστώνης, ενώ κατά την διάρκεια του Ακαδημαϊκού έτους 1973-74, συνεργάστηκε και με το MIT, ως Visiting Scientist. Το 1975 εξελέγη μόνιμος επίκουρος καθηγητής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Το 1982, εντάχθηκε στη βαθμίδα του καθηγητή στο (τότε) Γενικό Τμήμα του Ε.Μ.Π., θέση στην οποία υπηρέτησε μέχρι τον θανατό του, τον Ιούλιο του 2000, σε ηλικία 62 ετών.

Ο Αναστασάκης, υπήρξε εξαιρετός πανεπιστημιακός δάσκαλος, με εκτεταμένο και διεθνώς αναγνωρισμένο ερευνητικό έργο, αφοσιωμένος στο Ε.Μ.